

INDLEDNING

Efter at EF i juli 1970 havde meddelt Sverige, Finland, Island, Østrig, Schweiz og Portugal, at man var rede til at indlede drøftelser om disse landes fremtidige forhold til et udvidet EF, indledtes forhandlingerne officielt i november 1970 ved afholdelse af ministermøder mellem EF og hvert enkelt af de pågældende EFTA-lande.

På grundlag af erklæringer, som de enkelte EFTA-lande afgav på ministermøderne om deres syn på forhandlingernes sigte, og efter yderligere eksploratoriske drøftelser mellem EF-Kommissionen og de pågældende lande, fremkom Kommissionen i juni 1971 med en udtalelse til Rådet vedrørende de fremtidige relationer mellem det udvidede EF og de EFTA-lande, der ikke er kandidater til egentligt medlemskab. Kommissionen afgav samtidig en udtalelse til Rådet om det mulige indhold af de forudsete aftaler mellem EF og ikke-kandidatlandene. Disse havde oprindeligt tænkt sig en noget forskellig form for tilknytning til EF spændende fra Sveriges ønske om deltagelse i en toldunion og vidtgående deltagelse i den fælles landbrugspolitik og i det økonomiske og monetære samarbejde m. v. til Finlands ønske om pragmatiske løsninger på de udenrigshandelsmæssige problemer, som EF's udvidelse rejser for Finland. Heroverfor foreslog Kommissionen, at aftalerne med ikke-kandidatlandene stort set opbyggedes efter samme mønster.

I efteråret 1971 udarbejdede Kommissionen et forslag til grundliggende mandat for forhandlingerne med ikke-kandidatlandene. Mandatet blev godkendt af Rådet i november 1971 efter konsultation med Danmark og de øvrige kandidatlande. I december 1971 indledte EF-Kommissionen den første forhandlingsrunde med hvert enkelt af de seks

ikke-kandidatlande med henblik på at nå frem til frihandelsaftaler med disse.

Forhandlingerne med ikke-kandidatlandene fandt sted i fire arbejdsgrupper for hvert land, nemlig vedrørende industrivarer, landbrugsvarer, konkurrenceregler og EKSF-aftalen. Endvidere var der under industrivareregruppen nedsat en undergruppe til drøftelse af oprindelsesreglerne. Danmark og de øvrige kandidatlande deltog i de møder, der afholdtes i disse grupper.

Efter afslutningen af den første forhandlingsrunde med ikke-kandidatlandene udarbejdede Kommissionen i april 1972 et forslag til et revideret forhandlingsmandat. Dette tog Rådet efter konsultation med Danmark og de øvrige kandidatlande stilling til i begyndelsen af maj måned.

Efter nye forhandlingsrunder med ikke-kandidatlandene og indhentelse af tillægsmandater på EF-ministerrådsmøder i slutningen af juni og begyndelsen af juli måned blev forhandlingerne tilendebragt og aftalerne undertegnet den 22. juli 1972 i Bruxelles. Som følge af, at den finske regering få dage før var trådt tilbage, blev aftalen med Finland dog kun paraferet i afventning af dannelsen af en ny finsk regering. Forhandlingsresultatet, der vil blive gennemgået i det følgende, består af:

- 1) aftaler med tilhørende protokoller og erklæringer imellem på den ene side De europæiske økonomiske Fællesskaber og på den anden side henholdsvis Finland, Island, Portugal, Sverige, Schweiz og Østrig (EØF-aftalerne)
- 2) aftaler med tilhørende protokoller og erklæringer imellem medlemslandene i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, kandidatlandene og Det europæiske Kul- og